

Žumberak

sanjive planine

tekst: Ante Tonči Fabris
fotke: Ante Tonči Fabris,
Joško Fabris

Kartu biciklističkih staza parka prirode Žumberak – Samoborsko gorje najbolje je potražiti u Eko centru Slani Dol, nadzornoj postaji Grdanjci ili uz prethodnu najavu u ispostavi Sošice. Ovo izdanje sadrži oko 250 km pomno odabranih puteva, seoskih cesta i makadama. Na terenu su staze toliko dobro označene da ovu besplatnu kartu ne treba ni otvarati za vrijeme vožnje, pa ovaj park prirode može poslužiti kao uzorna biciklistička destinacija.

Vilinska staza (br. 1.) prati tok rijeke Bregane na granici sa Slovenijom pa preko Pokleka i Budinjaka, konstantnim laganim usponom dolazi do Petričkog sela gdje se razilazi u dvije varijante (1a i 1b) koje se ponovno spajaju u Kostanjevcu. Te varijante zapravo tvore tridesetak kilometara dugačku, kružnu stazu oko samog srca Žumberka. Ovaj krug odlučili smo još proširiti i to dijelom staze br. 2 koja vodi kroz zaštićeni krajolik rijeke Slapnice jer ovoj prirodnoj ljepoti jednostavno nismo mogli odoljeti. Time našoj vožnji dodajemo još dvadesetak kilometara, pa zbog zimskih uvjeta moramo krenuti vrlo rano. Auto ostavljamo u Medvenovoj Dragi (iznad Krašića) i vozimo najprije malo dotrajalim asfaltom pa zatim dobrim makadamom uzvodno. Nailazimo na prvi snijeg, a niz rijeku puše hladan vjetar pa nam prve zrake sunca koje se probijaju u kanjon dolaze kao naručene. Oko nas bezbrojni

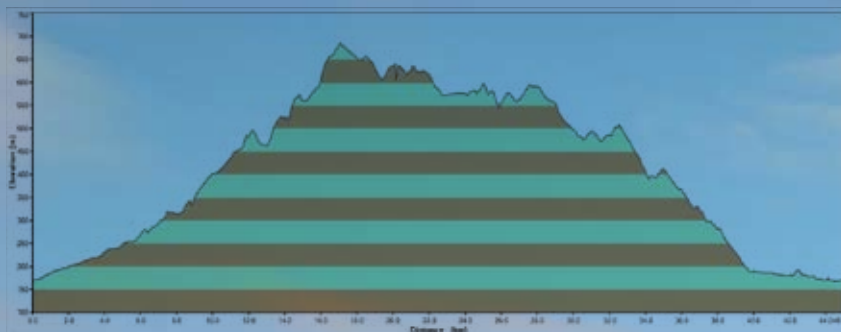

slapići i mostići preko bistre rijeke obrasle mahovinom. Ugrijali smo se tek kad smo prošli staru vodenicu gdje staza u širokom luku skreće i počinje uspon drugom stranom kanjona. Prvi pogled obećava. Već smo uhvatili visinu i sad napuštamo ovu stazu. Označenom spojnicom vozimo par kilometara kroz šumu preko Višći Vrha prema Vilinskoj stazi. Dolazimo do sela u kojem kao da je

vrijeme stalo. Ovdje na Žumberku još nije uspio model „vikendizacije“ kakav susrećemo u Samoborskom gorju. Ispred kameno-drvenih kućica nema modernih automobila, a sela polako umiru u svom dostojanstvu, svjedočeći o vremenima kad je život na brdu bio težak i zdrav. Ovdje susrećemo i prve lovce koje ćemo još vidjeti do kraja vožnje. Nedjelja je, lovni dan, pa nam zvonce koje se našlo

na jednom biciklu dobro dođe da ne podijelimo sudbinu s veprovima i srnama. Opet dolazimo na asfalt, vrlo smo zadovoljni dinamikom promjena podloge i nagiba terena. Sada smo na polu visoravni, a cesta je isprekidana zapusima snijega s okolnih polja, nešto dalje vozit ćemo po zaleđenom makadamu, utabanom snijegu i ponovno po suhom asfaltu. Pratimo oznake prema predivnom selu Sopote i glasovitom Sopotskom

slapu. Sopotski slap smješten je 3 km sjeveroistočno do sela Sošice. Nastao je zahvaljujući tankom vapnenačkom sloju koji se nalazi u građi Žumberačke gore. Policama je podijeljen na tri dijela ukupne visine 40 m. U podnožju slapa je stari mlin – vodenica koji doprinosi romantičnom ugođaju. Povrh slapa se može popeti prilično strmom stazom koja dalje vodi prema planinarskom domu na Vodicama (830 m).

ZIMSKE RUTE

WWW.BIKER.HR

Već je dosta zahladilo kada smo prošli kroz Sošice, a odavdje se spuštamo dvadeset kilometara preko Reštova, Tupčina i Jurkovog Sela. Sunce nam se još tu i tamo ukaže iza brda dok promrzli jurimo natrag prema Slapnici. Desno gledamo obronke Vivodine, još jednog prekrasnog mjesta koje treba obići biciklom. Sreća da je sva ova ljepota na manje od sat vremena vožnje od Zagreba.

